

50–80 cm. hosszú példányai nem nagyon ritkák az Adriában. Ha a quarnerói vagy a dalmát szigetektől 8–10 tengeri mértföldnyi távolságban a nyílt Adrián járunk, csöndes nyári napokon gyakran láthatjuk a gőzhajó fődélzetéről, a mint szétterjesztett végtagjaikkal a tenger színe fölött lebegnek. A mikor pedig a gőzös közel jut hozzájuk, hirtelen a víz alá buknak és eltűnnek. Nagy mesterek az úszásban. Két évvel ezelőtt egy 80 cm. hosszú példányt fogtak a lusszini vizekben. Ez is a fumei biológiai állomásra került. A melynek akváriumában csaknem félévig élt. A fogságba került teknős sehogysen akart táplálkozni s ennek következtében éhen kellett elpusztulnia. A *Thalassochelys corticata* páncéljének színe a háti oldalon gesztenyebarna, a hasi oldalon pedig sárgásfehér. Állati táplálék-ból él. A húsát nem eszik, a teknőjét nem dolgozzák fel.

Garády Viktor.

Békák létküzdelve. A békák serege a lét nehézségeivel csakúgy megküzdeni kénytelen, mint az állatvilág bármelyik fajtája. A béka korántsem sorolható a tetszetős külsejű állatok közé, elsőrangú csemegének sem mondható, sőt mi több, hasznos állat s mégis ellen-ségeinek száma légió. Legmakacsabb üldözői a legyek, melyek ellen alig képes védekezni. A légyfélék előszeretettel rakják petéiket a békák dobhártyájába. A kikelt élősdiek végtelen sok kellemetlenséget, bajt, sőt gyötrelmet okoznak a békának. A tengerentúli országok tropikus égővei alatt honi békáinknál sokkalta nagyobb fajok otthonosak, melyek még többet szenvednek a tolakodó parazitáktól.

Nem csoda tehát, ha viszonzásul a természet a békanevet ádáz légypusztítóvá tette. Ausztráliának egyik békafaja egy nagyobb sárga légynek, a *Musca batrachomya*-nak petéitől sokat szenved s parazitáinak legtöbbször

aldozatául is esik. A békán élősködő légy is innen kapta elnevezését.

Levelibékánkknak egyik óriási fajrokona, a *Pelodyas caeruleus*, ugyancsak heves küzdelmeket folytat a nála nagyobb és erőteljesebb gyíkokkal, kígyókkal és szárnyasokkal. Főtáplálékát azért az egerek teszik; ezeket öblös torkán hihetetlen gyorsasággal tudja lecsusztatni. Éneklő szárnyasokban is kárt tesz. Többnyire az emberi lakások s gazdasági épületek közelébe húzódik, ahol sok az egér s így egérpusztítása révén a bennszülöttek nem hántják, sőt oltalmazták. *Homér* ismeretes béka-egérharczait úgy látszik állandóan ő képviseli, holott a nagy eposzíró bizonyára nem gondolt Ausztrália Pelodryászára, akkor midőn batrachomyomachiáját megírta.

Az összes békafajok közt a legnagyobb fejűt is Ausztráliában találjuk, az u. n. *Chiroleptis Australiae*-t. Ez nemcsak egerészik, hanem patkányokkal is harcra keveredik. Általában az óriás békák valamennyije hihetetlenül falánk és merész, amiért létküzdelve is hevesebbek.

Az amerikai békák közül a *Brebm* ismertette ökörbéka, a *Rana mugiens*, víziszárnyasokkal is harcra keveredik s a kacsafiakat egymásután küldözgeti le tág gyomrába. Víziszárnyasokban tetemes pusztítást okoz a Ceylonban otthonos *Rana tigrina* és *Rana hexadactyla* is.

Külsejében egyike a legcsodálatosabb állatoknak az ugyancsak *Brebm* által ismertett rengetegszájú *Peratophrys Bojei*, fején két sajtószerű szarvacskával. A kígyókkal szakadatlanul harcra áll és sok mérgeskígyót pusztít anélkül, hogy gyomrát azokkal elrontaná.

A varangyok legnagyobbja az Amerikában mindenütt elterjedt *Bufo agna*, ugyancsak kígyókkal s patkányokkal harcra áll vívja meg létküzdelveit, csak azért, hogy szakadatlanul éhes gyomrát megtömhesse. *Sólyom.*

